

Waarom schrijf jij zoveel?

Posted on 12/3/2018

Waarom schrijf jij zoveel? Die vraag is mij al menig maal gesteld, zowel tijdens interviews als in persoonlijke gesprekken. Weet u wat ik dan allereerst denk? Schrijf ik dan zoveel? Ik ben me daar niet van bewust totdat ik terugkijk wat ik de afgelopen jaren allemaal op papier heb gezet en dan moet ik wel toegeven dat het ondertussen heel wat woorden zijn. Toch is het zoveel mogelijk lege papierruimte vullen niet een doel op zich. Er is een andere reden dat ik zoveel schrijf en volgens mij heb ik al meerdere pogingen gedaan om dat uit te leggen. Aangezien mij toch nog steeds dezelfde vraag wordt gesteld is dat blijkbaar nog niet helemaal gelukt.

Weet u waarom ik zoveel schrijf? Het is mijn manier van overleven. Dan bedoel ik niet dat ik er mijn brood mee moet verdienen, hoewel ik dat graag zou kunnen. Het schrijven werkt voor mij als een spanningsregulator. Dat klinkt wellicht ingewikkelder dan het is. Het meest eenvoudig zou het zijn als u eens een kijkje in mijn hoofd kon nemen maar helaas... die mogelijk bestaat nog niet. Of misschien moet ik, of u, daar maar blij mee zijn. Het gaat er nog wel eens heftig aan toe in mijn hersenpan. Pan... dat is misschien wel een goed voorbeeld. Stelt u zich mijn hoofd eens voor als een grote pan waarin allerlei etenswaren door elkaar heen wentelen. Breng het geheel aan de kook terwijl het deksel erop zit en voeg steeds meer ingrediënten toe (door het deksel iets op te tillen uiteraard, slimmerik). Ik weet wel wat er gaat gebeuren als er teveel aan de pan wordt toegevoegd of wanneer er niet op tijd stoom kan ontsnappen. Het deksel vliegt eraf en de pan kookt over. Zo werk het ook in mijn hoofd.

Mijn gedachten staan nooit stil. De hele dag door ontspruiten zich nieuwe ideeën. Sommige zijn zo weer verdwenen maar andere vormen zich om tot concrete verhalen. Voeg daar alle binnenkomende prikkels nog aan toe. Als ik daar niets mee doe gaat het mis. Die verhalen moeten eruit om weer rust te creëren. De enige manier om dat voor elkaar te krijgen is door ze op papier te zetten. De intensiteit en het soort verhaal is afhankelijk van mijn gemoedstoestand, daar heb ik weinig vat op. Ik weet wel dat deze manier van werken goed voor mij is. Hoe hoger de spanning in mijn hoofd oploopt, hoe meer tijd ik aan het schrijven moet besteden. Misschien is het een vorm van vluchten maar dan wel een heel prettige vorm. Ik heb al veel plezier beleefd aan het schrijven en anderen aan het lezen van mijn boeken en verhalen. Dat noem ik nog eens een win-win situatie.